

Безный Менторе, че человекы дързекы въ благополучно време, сж сѣкогы страхливы и слабы въ неблагопріятно време. Главата имъ са омайва щомъ своеволната власть избѣгне изъ рѣцѣтъ имъ. Тогасъ ты виждате толкози низекы колкото понапредъ сж были горды; и туй тѣхно преминуванье отъ едната крайность на другата са извършва въ едно мигванье.

Менторъ рече на Идоменея: „Защо прочее, като познавате до дѣно тѣзи двама лошы человекы, вый ты държите при себеси какъто виждамъ? Азъ не са чудѣх дѣто вы са послѣдовали, защото за интереса си тѣ немахъ що друго да сторѣтъ; съгласенъ съмъ даже че вый сте показали великодушіе като сте имъ дали убѣжище въ новото ваше поселеніе: но защо подиръ единъ толкози жестокъ опытъ еще и сега са оставяте на тѣхъ?“

Вый не познавате, отвърнѣх Идоменей, колко сичкытъ напасти сж безплодны за мекошавытъ и лѣнны царѣ които живѣютъ неразмысленно. Тѣ отъ сичко сж недоволны; и нематъ смѣлость нищо да направѣтъ. Многогодишнытъ навикъ са е обрѣжлъ на желѣзны врезкы, които ма вържатъ о тѣзи двама человекы; тѣ ма обсаждатъ сѣкый часъ. Отъ когато съмъ тука, тѣ ма вкарахъ въ грамаднытъ тѣзи разноскы, които видѣхте; тѣ исчерпахъ силытъ на тѣзи новосѣставена държава, и ми навлѣкохъ тѣзи война коя бы ма затиснула безъ васъ. Азъ щѣхъ да испытамъ тосъ часъ смщытъ бѣдствія въ Салентъ които претеглихъ въ Критъ: но вый найподиръ ми отворихте очитѣ и ми вдѣхнахте смѣлость, която немахъ за да са отървѣх отъ робството имъ. Азъ не знаѣхъ какво вый извършихте въ мене, но отъ когато сте тука осѣщамъ са съвсѣмъ другой.“

Менторъ попыта послѣ Идоменея, какво е поведеніето на Протезилая въ настоящето промѣненіе на работытъ. „Нема поголѣмы кознетворства, отговори Идоменей, отъ тѣзи които е извършилъ отъ идванѣто ви насамъ. Испърво той не пропусна нищо за да възбуди въ сърцето ми нѣкое недовѣріе противъ васъ. Той не говоряше срѣщу васъ нищо; но азъ виждахъ разны человекы които дохождахъ да ми казватъ че тѣзи двама чужденцы сж были подозрителны. Единътъ, думахъ тѣ,